

קונטראס

הזהר מרווחים

יגלה מי הם הרווחים של נשות ישראל, ועצות
איך יכולים להפצל מהם, ואשר מי ששים לבו אל
הברינו אלה, ואז יעביר את זה העולם בשלום, ויטעם
טעם אור הגנו עוז בזה העולם — אשר לו בבא
ואשר לו בזה.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והגURA, אור הגנו והצפון
בוצנה קדישא עלאה, אדוננו, מורהנו ורבנו
רבי נחמן מבך שלב, זכותו יגן علينا.

ועל-פי דברי תלמידו, מורהנו

הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מבך שלב, זכותו יגן علينا,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי
חכמיינו הקדושים מגمرا ומדרשים וזהר הקדוש.

*

הובא לך פום על-ידי

חסידי ברך שלב

עה"ק ירושלים טובב"א

מוֹהָרָא"ש נ"י אמר : כֵל הַעוֹלָם כָלׁוּ מֶלֶא
רוֹצְחִים הַרוֹצִים לְעַקֵר אֶת הָאָדָם מִמֶּנּוּ
יַחֲבֹרָה, וְעַל־כֵן עַלְיוֹ לְהַזֵּה רַמְרוֹצְחִים
כְאָלוֹ. וְצִרְיךָ שְׂתַבְדָע, שֶׁבְלִי מַי שְׁרוֹצָה
לְהַחְלִישׁ דַעַתְךׁ וְלֹוֶרֶר לְכָאָלוֹ אֵין לְכָאָלוֹ
כְבָר שׁוּם תְּקֻנָה, הוּא הַוָא הַרוֹצָח, בַי אֵין
כְבָר כֵזָה לוֹמֶר לְאָדָם שְׁאַיְן לוּ תְוַחַת
וְתְקֻנָה, אֲדָרְבָה כֵל זָמָן שָׁאָדָם חַי, יִשׁ לוּ
תְקֻנָה לְמַקֵן הַכֵּל, וְמַי שָׁאוֹמֵר אַחֲרָת הַוָא
רוֹצָח נְפָשָׁות.

(אמורי מוֹהָרָא"ש, חֲלֵק ב', סימן תקְפָב)

קינטראס

הזהרו מרצוחים

.א.

בָנִי וּבְנוֹתִי תַּקְרִים ! רָאוּ לְהַתְזִק בְּכָל מִגִּי אֲפֻנִים שֶׁבְעוֹלָם, וּשְׂוּם דָּבָר שֶׁבְעוֹלָם לֹא יִשְׁבַּר אֶתְכֶם, כִּי אֵין לְכֶם רֹצֶחֶם יוֹתֵר גָּדוֹל מֵהַשְּׁטַן, שֶׁהֵא הַסְּמָךְ-מָמָם, אֲשֶׁר שׁוּבֵר אֶת הָאָדָם, וּמְכֻנִיס בּוֹ יָאוֹשׁ וּדְפָאֹז, וּמְرָאָה לוֹ פָּאַלוֹ אֵין לוֹ כָּבָר שְׂוּם תְּקוּה בְּזֹה הָעוֹלָם. וְדָבָר זֶה עֹזֶב עַל כָּל אֶחָד בְּכָל יּוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רְגֹעַ, כִּי טְבַע שֶׁל הָאָדָם שְׁנוֹפֵל בְּעִצּוֹת וּבְמִרְיוֹת וּבְדְפָאֹז, וְגַדְמָה לוֹ שֶׁאָף פָּעָם כָּבָר לֹא יָהִיה לוֹ טֹוב בְּחִיִּים, וְהֵא כָּבָר לֹא יָרַא אֹור בְּחִיִּים, וְהֵא תִּמְיד שְׁבוּר וּצְזִוב, וְזֶה מְכֻנִיס אָתוֹ בְּעִצּוֹים, עַד שִׁישׁ בְּנִי-אָדָם שְׁכַל-כֵּה

ממרקם חיים בזמנים, שרצוחים להתאביד, רחמנא לאצלו, מרבי יאוש, וכל זה בא מתחמת הרוצה שהוא היוצר הרע והסם"ד-ם", הרוצה לחשוף את האדם לגמרי; ועל כן, בני ובנותי היקרים,ראו לשמר את עצמכם מעד מעד מכל אלו הרוצים לדכא אתכם ולחשפיכם אתכם, ולומר לכם באלו אין לכם שום תקווה, אל תאבו ולא תשמעו אליהם כלל, כי הם רוצחים נפשות ממש, ואין לכם עוד רוצחים יותר גדולים מalto אשר אומרם, שאתם לא שישים שום דבר, תלעגו להם, ולא תאבו ולא תשמעו להם, אלא עלייכם לדעת, כי אין לכם אדם בזאת העולם שאין לו תקווה, כי אין לך אדם שאין לו שעיה, ואין לך אדם שאין לו מקום, ואין לך אדם שאין לו זמן, כי לכל אחד יש את השעה שלו ומקום שלו ובזמן שלו, ועל כן אסור לפול בשום פנים ואבן ביוש ובדקון, וראו כבר בחוש אנשים, שאין הרוצחי נפש אמרו להם, שאין להם שום תקווה בחיים, וכבר אף פעם לא יהיה להם טוב, ומכל שכן שהיו בני אדם שבאמת עברו עליהם משבורים וגלים — הן צרות מעצם, הן צרות מהמשפה,

הזהר מרצוחים

שכג

הן צרות מהילדים, הן צרות בעובדה והן צרות בבריאות, ובאו רוזחי נפשות, ואמרי להם, שאין לכם כבר שום תקונה, ואף פעם לא תראו אור, עם כל זאת מסדי הקדוש ברוך הוא גברו עלייהם, ועברו על הפל, ועזר להם הקדוש ברוך הוא לצאת מחשך לאור; ועל-כן גם אתם צרייכים מאד מאד להתחזק, בני ובנותי הילקרים, ובشום פנים ואפנ לא לשים לב אל אלו הרוזחים, אשר רוצים לשבור אתכם, כי אתם צרייכים לדעת כלל זה: מי שמחדר בכם יאוש ועצבות ישובך אתכם, ומראה لكم פאלו אתם כבר לא שווים אל שום דבר, תדעו שהם הרוזחים הכי גדולים, כי אין لكم אדם שאין לו חזמונות בחיים להצלחת, אך מרבה מאבדים את ההזמנות שלהם, על-ידי שהם פוגשים ברוזחים פאלו העוסקים ליASH בני-אדם; ועל-כן ראוי לברכ מאד מאד מיאלו הרוזחים, כי מי שמיASH את אחרים, ואומר להם שאף פעם לא יהיה להם כבר טוב, הם הרוזחים הכי גדולים, ועל-כן צרייכים להזהר מאד מאד מרצוחים פאלו, אשר שוברים בני-אדם, אדרבה תהיו חזקים בעצמכם, ושום דבר

שבעולם לא יוכל לשבר אתכם, ואותם תהיו עקשנים גדולים, ותתחזקו בכל מה שעובר עליכם, אז תראו שטערוי על הכל, העקר להיות עקשן גדול מאד, לא לשים לב ולחתות אזן אל אלו הרוצים הרים לשבר אתכם.

ב.

בני ובנותי היקרים! עליכם להכנס בעצמכם אמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודיע, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, כי הקדוש ברוך הוא מחה ומינה ומקים את כל הבריאה כלל, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, רק הקדוש ברוך הוא עצם עצמו והלביש עצמו בלבושים כאלו, מה שआתם רואים בעולם, והם: דומם, צומח, חי, מדבר, ובאמת הכל לכל אלקות, כי היא יתברך מסתתר בכל פרטיה הבריאה, וזה שלא רואים אותו בחוש, זה הכל בשביל הבחירה והבחירה, כדי שאדם יבחר בחיים, או חס ושלום, יבחר במוות, אם זוכה והוא בוחר בחיים, ש תמיד

הזהרוי מרווחים

שכה

ממחפש אחר הקדוש-ברוך-הוא, ומה שרק עובר עליו הוא רק בורח אל הקדוש-ברוך-הוא, ומכניס את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ויודע שאין שום מציאות בלבד יתברך כלל, אז הוא כי חיים אמתיים; כי אין לך חיים יותר טובים מאשרה בהקדוש-ברוך-הוא, כי מי שהזוכה להאמין בהקדוש-ברוך-הוא, אזי הוא לא מפחד מפני אחד, ואף אחד לא יכול לשבר אותו, ולהפוך מי שאינו זוכה לבחור בחיים אלא במוות, זהה הփירות והאפיקורסיות, רחמנא לצלן, שלא מאמין בכלום, זה עקר הכשלון בחיים, וזה עקר האורות והיסורים והMRIות שעוברים עליו. ובאמת אלו בגדי-אדם המעלימים ומסתיריהם ומכיסיהם את הקדוש-ברוך-הוא, הם הרוצחים הגדולים ביותר; כי זה לעפת זה שטל הקדוש-ברוך-הוא בכלל דור ודור צדיקים אמתיים, המפרסים לכולם את אמתת מציאותו יתברך, והם מלמדים לכולם אשר אין שום מציאות בלבד יתברך כלל, וכל מה שצרכיהם, צרכייהם לבקש רק מהקדוש-ברוך-הוא, ולברוח רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ולאבטח רק בו יתברך, והם

הזהר מראצחים

המקנים חיים בבני-אדם, לא-כז אלו הרשעים ותקלי עולם המעלימים ומסתירים את הקדוש ברוך-הוא, ועוד מיעדים בחצפתם הגדולה לדבר נגד הקדוש-ברוך-הוא ונגד האמונה הקדושה ונגד כל הקדוש לעם ישראל, הם הרוצחים הבי גודלים, מהם אתם צריכים להזהר ולהשמר מאד מאד, כי הם רוצחים ממש, כי מי שמדובר נגד הקדוש-ברוך-הוא, מי שמלעיג על כל היהדות ועל כל מנהגי ישראל, הוא הרוצח הבי גודל, והוא יכול לא מלל אתכם לגמרי; ועל-כז ראו בני ובנותי תיקרים, לשמר את עצמכם מאד מאד מהרוצחים הלאו שמשתובבים עכשו בעולם, ודברים נגד הקדוש-ברוך-הוא ונגד כל הקדוש לעם ישראל, והם הרוצחים הבי גודלים. ותחמינו הקדושים אמרו (במזרך רביה כא, ה): גדול המחתיאו יותר מן ההורג, מי שמחטיא את זולתו בחתאים, הוא יותר גרווע מפני שהורג אותו בגשמיota, כי בזה שהורגים את האדם בגשמיota, הרגת אותו רק פעמי אחת, אבל אם אתה הורג אותו ברוחנית, אתה הורג אותו בכל רגע ובכל דקה ממש שבעים

הזהרו מרוזחים

שכז

שנוטתו בזה העולם, כי הרי אתה עוזר אותו מהקדוש ברוך הוא, ואותה גורם שהילדים שלו גם כן לא ידעו מהקדוש ברוך הוא, והנכים שלו גם כן לא ידעו מהקדוש ברוך הוא, ועל כן אין לכם רוזחי נפשות יותר גדולים מallow הכהנים בערך, שמעליהם ומבעטיהם ומטתיהם את הקדוש ברוך הוא; ועל כן, בני ובנותי הילקרים, הזהר מרוזחים ותשמרו מהם מאד מאד, כי זה סם המות, לשם את דבריהם ולקרא את מה שהם כותבים, כי הם רוזחים כפשותו, והם רוזחים לעקר אתכם מתי חמימים ממנה יתברך, ותשתקלו לרייך ולבכם אל הצדיקים האמתיים דילקא, הדקיכים רק בו יתברך, שמגלים ומפרנסמים לכלם את הקדוש ברוך הוא, שדיקא על ידם תצוף לחמים אמיתיים, חמימים נצחיים; אשר מי שאינו מטעה את עצמו כלל, ובויה רוזחי נפשות, שהם הכהנים והאפיקורסים, הלוועגים לכל הקדוש לעם ישראל, ובויהים אל צדיקים אמיתיים אשר יקשרו אתכם לחי חמימים, ותחיו לנצח.

ג.

בָּנִי וּבְנוֹתִי הַיּוֹרְדִים ! רָאוּ לְחִזְקָה אֶת עַצְמָכֶם
 בְּכָל מִינֵּי אֲפֻגָּנִים שְׁבָעוֹלָם לְהִזְמָה, כִּי
 הַשְּׁמָמָה הִיא יְסֻוד בְּתִי הָאָדָם, וְלַהֲפֹךְ הַעֲצָבוֹת
 וְהַדְּבָאוֹן וְהַמְּרִירֹת, זֶה מַחְסֵל אֶת הָאָדָם לְגָמָרִי,
 וּרְבָּה בְּנֵי-אָדָם שִׁיאַשׁ לְהַם בְּעִוּת בְּתִיּוֹם, זֶה רַק
 מַחְמָת עֲצָבוֹת וְמְרִירֹת וְדְבָאוֹן שְׁגָנְגָנוֹ בְּהַם,
 וּעַל-כֵּן תְּהִיוּ כָּל-כֵּךְ חִזְקִים בְּשְׁמָמָה, שְׁתִּמְיד תְּהִיוּ
 רַק שְׁמָמִים וּעַלְיוּזִים וְכֵךְ תּוֹكְלוּ לְעֹבֵר אֶת זֶה
 הַעוֹלָם בְּשָׁלוֹם ; כִּי אַצְלוּ יִתְבָּרַךְ הוּא רַק שְׁמָמָה,
 כְּמוֹ שְׁבָתוֹב (הַבָּרִי תְּהִמִּים-א טז, כז) : "עַז וְחִדּוֹה
 בְּמִקְומָו", וְלַהֲפֹךְ הַיָּצָר הַרְעָ וְהַסְּמָדִים הַוָּא
 הַרְוֹצִחּ הַגָּדוֹל, שְׁמָכְנִיס בְּאָדָם מְרִירֹת וְעֲצָבוֹת
 וְקָשִׁיות וְסְפָקוֹת עַלְיוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׂזֶה מִמְרָר אֶת חֵי
 הָאָדָם, עַד שְׁהָאָדָם נוֹפֵל בִּיאוֹשׁ גָּדוֹל ; וְלֹכֶן רָאוּ,
 בָּנִי וּבְנוֹתִי הַיּוֹרְדִים, לֹא לְעֹזֵב אֶת עַצְמָכֶם בְּשָׁוִים
 פָּנִים וְאֶפְןָ, אֶלָּא תְּהִיוּ תִּמְיד שְׁמָמִים וּעַלְיוּזִים,
 וְתִשְׂתַּדְלוּ לְחִזְקָה וְלֹאַמֵּץ אֶת כָּל בָּר יִשְׂרָאֵל, אֶת מֵי
 שָׁאָתָם רַק פּוֹגְשִׁים בְּזֹה הַעוֹלָם, תְּחִזְקוּ וְתִאֱמֹצְוּ
 אֹתָהוּ, וְזֹה הַמְּצֹנָה הַכִּי גָּדוֹלה — לְעֹזֵר לִיהוּדים

להיות שמחים ועליזים. ואם יש לכם בבית אחים מבני משפחתכם, שהם תמיד עצובים והם שרוויים בדבاؤן, ראו לשמהם אוthem, ואם יש לכם שכנים וקרוביים שהם בעצבות ובMRIות, ראו ותשתקלו לחזקם ולאמץם, וזו המזנה הכי גדולה, כי אין עוד מזנה יותר גדולה מזו, לחזק את עם ישראל להיות בשמה, ולהפוך אין עוד רציחה יותר גדולה מזו — לשבר איזה יהודי ולהחליש דעתו, לרייב אותו ולצאת אותו במלחקת, וכל אלו שגורמים פרודים ומחלוקת בין נשות ישראל, ומכניםים בהם עצבות ודראון ושוברים אוthem, הם הרוזחים הכי גדולים, ועל כן הזהרו מרוזחים כאלו, ואל תתקרבו אל שכונתם אתם צריכים רק לחזק ולאמץ את כל מי שאתם רק יכולם, וזה עליה על כל המזנות; אשרי מי שחזק בזה, ואז יציליך בדרך בזה ובבא תמיד.

.ד.

בני ובנותי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר באמונה פשוטה בו יתברך, ותדעו שדבר

גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא ממנה יתברך, וככל שתקניסו בעצמכם ידיעות אלה, על-ידי-זה תצליחו לעבר את זה העולם בשלום, כי עקר הנסונות הקשים והקרים שעוברים על בני-אדם בזה העולם בכלל يوم יום, הוא רק בעניין האמונה הקדושה, כי זה דבר מאד קשה להחדר בדעתו, איך שהפל לפל אלקות גמור הוא, כי סוף כל סוף אדם הוא גשמי ותמרי, ואיך ישיג רוחניות, ועל זה נכנים הרוצחים, שהם כלל הכהנים, ומקרים את האדם מהאמונה הקדושה, וMESSIAH ומדיחים אותו נגדו יתברך, כי מאחר שהוא דבר רוחני, קשה מאד לקבל דבר זה, ועל-כן צריכים להתחזק בכלל מני אפנים שבעולם, ולהזהר מאלו הרוצחים המדברים פתוח נגדו יתברך, כי אין לכם עוד רוץ יותר גדול מזה, שMESSIAH ומדיח את אחינו בני ישראל נגדו יתברך, כי קשה המחתיאו יותר מההורגו, כי ההורגו ההורגו בעולם זה ומהSTITו ההורגו בעולם זה ובעולם הבא לנצח נצחים, כי מה נשאר לאדם? רק אמונה, שמאמין בו יתברך, כי כלל רגע ודקאה שאדם חושב

מمنו יתברך, הוא מקים מצות עשה של "זידבקה בו" (דברים יא, כב), ונכלל בכך חמימים ומי חמימים נצחים, וזה סובב אפלו להכי גרווע שבעולם, כל זמן שהוא רק חושב מהקדוש ברוך הוא אפלו מתחשה קטנה, איך שמלא כל הארץ כבודו, והפל לפל אלקות גמור הוא, וכל מה שמתנהג בזו העולם הוא רק בהשגתו הפטרי פרטית, בזו הוא כבר מקים מצות עשה של "זידבקת בו", ולא עוד אלא שנכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ואפלו שייה הכי גרווע והכי מגשם והכי מזעם ורחוק בתכליות הרחוק ומג� בשלום תחתית ומחזקתו, עם כל זאת אפלו במקומו המגושם והמזעם והפחחות והירוד שנמצא שם, אם גם משם מושך את עצמו אליו יתברך, וחושב ממנו יתברך, על-ידייזה הוא נכלל באין סוף ברוך הוא, ועל-כן גדולה תשובה יותר מכל הקרבות, וגדולה תשובה שmaguta עד כסא הבוד (יומא פו), כי ברגע שאדם רק חושב ממן יתברך, אפלו לדקה אתה, הוא כבר נכלל בו יתברך, ולכן כל עבودת האדיקים היא להחדר בתלמידיהם ובאנשייהם ובכלל נשות ישראל גלי

אַמְתָּה מִצְיאוֹתָו יִתְּבָרֶךְ, וְכֹל עֲנֵגִינֵּיהֶם הַוָּא רַק אֵיךְ
 לְמַלְאָ אֶת הָאָדָם עִם גָּלִילִי אַלְקָוִת, שְׁעַל-יָדָיו-זֶה
 בְּעַצְמוֹ חֻזְרים אֶלְיוֹ יִתְּבָרֶךְ, אֲךְ זֶה לְעַמְתָּה זוּ יְשַׁרְמָה
 רֹצֶחֶם שֶׁהָם כָּלֵל הַפּוֹפְרִים בַּעֲקָר, שְׁמַחְדִּירִים
 בָּאָדָם קָשִׁיות וְסִפְקוֹת עַלְיוֹ יִתְּבָרֶךְ, וּמַתְלוֹצָצִים
 מִכָּל דָּבָר קָדוֹשׁ, עַד שְׁעוֹזְקָרִים אֶת נְשָׂמוֹת יִשְׁرָאֵל
 מִמְנוּ יִתְּבָרֶךְ, וּמַכְשִׁילִים אֹתָן בְּעִבְרוֹת חַמּוֹרוֹת,
 וּעוֹזְקָרִים אֹתָן מִהָּקְדָּשָׁה; וְלֹכֶן רָאוּ, בְּנֵי וּבְנֹתִי
 הַיקָּרִים, לְהַזָּהָר מִכָּל מִינֵּי רֹצֶחֶם הַמַּתְפִּשְׁטִים
 עֲכָשׂוּ בְּעוֹלָם עִם דִּעְוָתֵיהֶם הַטְּמָאות וּמְדוֹתֵיהֶם
 הַרְעָות, וּמַשְׁתַּדְלִים לְהִסְתַּתְּרָה וּלְהִדְמִיחָה אֶתֶּם לְהַתרָּחַק
 מִמְנוּ יִתְּבָרֶךְ, וְתַתְּחַבְּרוּ אֶל צִדְיקִים אַמְתִּים
 קָדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַמָּה, וְתַלְמִידֵיכֶם מִדָּרָר דָּר,
 הַקָּדוֹשִׁים וְתַתְּחַבְּרוּ אֶל תַּלְמִידֵיכֶם מִדָּרָר דָּר,
 וּעַל-יָדָיו-זֶה תְּהִיוּ גַּם-כֵּן אֱנֹשִׁים כְּשָׂרִים, וּבְפֶרֶט
 בְּדוֹרוֹתֵינוּ אַלְוֹ, אֲשֶׁרִי מִשְׁזַׁוְּכָה לְהַתְּעַמֵּק בְּסִפְרֵי
 הַצִּדְיקִים הַאַמְתִּים שֶׁבְּכָל הַדָּרוֹת, הַבְּנוֹיִם
 וּמִיסְדִּים עַל-פִּי דָבָרִי חַכְמָינוּ הַקָּדוֹשִׁים בְּגַמְרָא
 וּמִדְרָשִׁים וּזְהָר הַקָּדוֹשׁ, עַל-פִּי דָבָרִי הָאָרִין"ל
 וְהַבְּעַל-שָׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זְכִיתּוֹ גַּגְעַלְיָנוּ, עִם

תלמידיו ותלמידי תלמידיו, וכן להתקרב אל חכמי וצדיקי הדור שבעל דור ודור, המגלים ומפרנסים את אמתת מציאותו יתברך, ועל-ידיהם תהיו בטוחים מכל מיני רוצחים, שלא ישלו עלייכם, ותצליחו בחיכם, ותגדלו דורות ישרים המקבלים עליהם על מלכות שמנים באהבה.

ה.

בני ובנותי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מה שעובר עלייכם — בין בגשמי ובין ברוחני, ולא תפלוי בדעותכם כלל, ואף שMRI ומרורים לכם חמימים, ועוברים עלייכם כל מיני צרות ויטורים, מיראות וברפתקאות, עם כל זאת אricsים להחזיק מעמד בזה העולם, ואסור להשבר, ואף שהגיעו מצבים קאלו בחיים שטגביהם את הידים ואומרים: אי אפשר להמשיך כך, ומתחשים לגמרי, עלייכם לדעת שהם הם הרוצחים הרוצחים לרצח אתכם מתי עולם זהה ומתי עולם הבא, כי היוש הוא עקר הרציחת, ועל-כן אתם אricsים להשpendל בכל מיני אפניהם

שבעולם להתקזק ולחזק את אחרים, ועל-ידי-זה תהיו נצלים מכל מני רוצחים הרוצים לרצח אתכם, כי היוש הוא רציחת ממש, כי בזו שאדם נופל בדעתו, ונדמה לו כאלו אבד מנוס ותקונה ממנה, וכבר אין לו שום בית מנוס לברכ, זה עקר הרציחה שהורגת את האדם בגשמיות וברוחנית; ולכון תשתקלו מאייך חזק את עצמכם וכן תחזקו את אחרים, ועל-ידי-זה תהיו נצלים מכל מני רוצח נפשות המסתובבים עבשו בעולם; כי באמת עלייכם לידעת שהקדוש-ברוך-הוא נתן לנו את תורתו הקדושה, על-ידי משה רבנו בהר סיני, ומשה קיבל תורה מסיני ומורה ליהושע ויהושע לזכנים וזכניהם לנביאים ונביאים מסרוּה לאנשי הכנסת הגדולה (אבות א, א), וכן מדור דור עד דורותינו אלו, אך זה לעפת זה ישם הערב-רב, שמאו שייצאו עם ישראל ממצריהם לקבל את התורה, נדבקו בעם ישראל, ויבכל דור ודור זה לעפת זה כישייש מקום שmaglim את התורה, באים רוצחים ערבי-רב להסית ולהדיח ולהתלונן מהתורה הקדושה, כדי לקරר את הלב שלא

הזהר מרצוחים

שלה

יתעורר אליו יתברך, והם הם הרוצים ששבכל דור
ונדור, המקוריהם את נשות ישראל ממנה יתברך,
ורצוחים נשות מפש, כי ברגע שעוזרים את בר
ישראל מהתורה הקדושה, ומוסלמים ומידחים אותו
לעבך אפליך על מצוה אחת, חס ושלום, על-ידי-זה
רצוחים אותו בגשמיות וברוחנית. ולכון ראו, בני
ובנותי בקרים, להזהר מalgo הרוצים העבר-רב,
ולבל יהיה לכם שום עסוק עמם, ותברחו רק אל
התורה הקדושה, ותחבקו תמיד במקום
ש充满דים תורה הרבה, ותחדרו גם בבנייכם
ובבנותיכם את קבלת התורה, ועל-ידי-זה כלכם
תהי נזירים מרצויחי נשות ומהעבר-רב שבקל
דור ונדור, המוסלמים ומידחים נגדו יתברך ונגד כל
הקדוש לעם ישראל, אשר הם הם הרוצים, והם
הם המכנים יושן ודקאנון באדם, כי ברגע שאדם
מתפרק מהתורה הקדושה ומהאמונה הקדושה בו
יתברך, ועל-ידי-זה נופל בمرة שחורה ודקאנון
ובמרירות, וצרים ומרים לו חמימות; ועל-כון ראו
להזהר מרצוחים המקוריים אתכם מעבודת השם
יתברך ומalgo העבר-רב, ותדבוקו אותו עצמכם

שלו

הזהרו מרווחים

בצדיקים אמתיים שבעל דור ודור, ועל-ידי-זה
הנצלו מכל רע, ותוצו להכלל באין סוף ברוך הוא;
אשרי מי שם דברינו אלו אל לבו, ואז טוב לו
לנצח.

.ג.

بني ובנותי היקרים! ראו לחזק את עצמכם
ביותר להיות בשמה, כי השמה היא היסוד
והעיקר בחמי האדם, וכל מה שעובר על האדם
צרות ויטורים, קטנות ומכוונים, הכל מתחמת
MRIות ועצלות, וצריך להכricht את עצמו להיות
בשמה, ועליכם לדעת שמה היא וכי
קשה להמשיך עצמו אליו, כי אין אדם שלא
יעברו עליו MRIות וצרות ויטורים קטנות
וחליות הדעת, וצריך להכricht את עצמו להיות
בשמה, כי עקר הרוחניים, הם הטראה אחרת
והקלפות והכופרים, שאינם מאמינים בו יתברך,
על-ידי-זה הם ממשיכים עצבות ועצלות על
בני-אדם, כי המאמין האמת, שמאין שאין שום
מציאות בלאדיו יתברך כלל, והכל לכלALKOT

הזהרו מרוצחים

שלז

גמר, הוא תמיד שיש ושותה על נעם חלקו שזכה להבראה מזרע ישראל, וזוכה לקיים את מצוותיו יתברך, אבל אילו הכהנים והאפיקורסים, גם הם הרוצחים שרוצחים את בני-אדם, כי על-ידי בפירותם שכופרים באמתת מציאותו יתברך, גם מנגיסים בלבד השומעים דבריהם עצבות ומרירות. זהה סוד הטענה 'המן עמלק' בפורים, שאז עקר המציאות רק לשמה, כמו משתה ושמחה", וכמו יט): "לעתות אותם ימי משתה ושמחה", וכמו שנוהגים כל ישראל לשמה בכל מיני שמחות בפורים, שהוא עקר מצות פורים, כי עקר הטענה הפטרא אחרא שהוא זחתה הנחש היה בפורים, כי אז מנגיעין קלפת 'המן עמלק', שהוא עקר זחתה הנחש, שגמיש על-ידי חטא עז הדעת, שמשם אחיזת ההמן הרשע, ימח שמו, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (חלין קלט): "המן מן התורה, מניין? שנאמר (בראשית ג, יא): "המן העז" וכו', נמצא, שהמן הרשע, ימח שמו, הוא סוד פגם עז הדעת טוב ורע, שעלה-ידי-זה גמישה זחתה הנחש, ועקר זחתת ההמן, זחתה הנחש, הוא סוד עצבות ומראה

שחוֹרָה, שְׁמַתְגֶּבֶרים בְּכָל עֵת עַל יִשְׂרָאֵל, וְאַנְםָנִים
מְנִיחִים אֲוֹתָם לְשֻׁמֶּחָה, כִּי עֲקָר הַסְּטָרָא אֲחָרָא הַוָּא
עַצְבּוֹת, שָׂזָה נְמַשָּׁךְ מִפְגָם עַז הַדּוֹת, בְּסָוד
"בְּעַצְבּוֹן תְּאַכְלָנָה" (בְּרָאשִית ג, יז), שְׁגַגָּזָר אֲזָ
"וַיַּחֲצַב אֵל לְבוֹ" (שָׁם ו, ז), הַגָּאָמָר בְּדוֹר הַמִּבּוֹל,
שָׁכָל זֶה נְמַשָּׁךְ עַל-יִדִי פָגָם עַז הַדּוֹת כִּידּוּעַ, כִּי
עֲקָר הַקְדָשָה הוּא שְׁמָחָה, דְהִינּוּ לְשֻׁמֶּחָה בְּהַשְׁמָמָה
יַחֲבֹרָה, כִּי מַי שִׁיאַשׁ לוּ אָמוֹנָה שְׁלָמָה בְּהַשְׁמָמָה יַחֲבֹרָה,
בְּנוּדָאי רָאוּי לוּ לְשֻׁמֶּחָה תָמִיד בְּהַשְׁמָמָה יַחֲבֹרָה, וְזֶה
הַדָּבָר אֵי אָפָשָׁר לְבָאָר בְּכַתְבָ, כִּי הַוָּא לְכָל חָדָר
כְפּוּם מַה דְמַשְׁעֵר בְּלֵבְיהָ, וְהַמָּן וְעַמְלָק שְׁהָם סָוד
הַמְתָקְרִים וְהַכּוֹפְרִים, מֵהֶם נְמַשָּׁךְ עֲקָר הַעַצְבּוֹת
וְהַמָּרָה שְׁחוֹרָה, כִּי עֲקָר הַשְּׁמָחָה הוּא שְׁמַתְמָתָה
הַמִּצְוֹת, בְּסָוד (תְּהָלִים יט, ט): "פְּקוּדִי ה' יִשְׂרָאֵל
מִשְׁמָחֵי לְבָ", וְמַי שְׁמַאֲמִין בְּהַשְׁמָמָה יַחֲבֹרָה וּבְתוֹרָתוֹ
הַקְדוֹשָה בְּתִמְימּוֹת וּבְפְשִׁיטּוֹת כְּמוֹ שָׁכָל יִשְׂרָאֵל
מְאַמְנִים, בְּנוּדָאי אֵין שְׁמָחָה בְּעוֹלָם כְּמוֹ שְׁמַתְמָתָה
עֲשִׂית הַמִּצְוֹת, שֶׁאָנוּ זָכִין לְעַשׂוֹת נִתְחַת רַוַּח
לְיוֹצְרָנוּ וּבּוֹרָאנוּ יַחֲבֹרָה, וְאָנוּ קָוִנים לְנוּ חַיִי עוֹלָם
לְעוֹלָמִי עד וְלִגְנַצָּחָה נְצָחָים, עַל-יִדִי חָוֵת הַצִּיצִית

שׁקּוֹנִים אָוֹתָם בַּעֲדֵ בְּמֵה שְׁקָלִים, וְאָנוּ נְכֻלִים עַל־יָדֵיךְ בָּאוֹר הָאֵין סָוף, תִּישׁ שְׁמַחָה גְדוֹלָה מֵזָה? כִּי זֶה כָּל אָדָם יִכּוֹל לְהַבִּין, שְׁבָעוֹלָם הַזֶּה אֵין שָׂוֵם שְׁמַחָה, כִּי מָה יִתְרֹזֶן לְאָדָם בְּכָל עַמְלָו שְׁעַמְלָל תְּחַת הַשְּׁמֶשׁ, וְאָם יִצְבֶּר פְּעַפְרָר כְּסָף וְזָהָב, סָוף כָּל סָוף מָה יִתְרֹזֶן לוֹ בְּכָל זֶה, כִּי לֹא בְמֹתוֹ יִקְחֶחֶת הַכָּל, וַיַּהַפֵּל יְזָדְעֵין שְׁסָוף אָדָם לְמוֹית, וַיַּמְּנִינוּ בְּאָל עֹזֶב, וַיַּמְּנִיא שְׁיִשׁ לוֹ רַק אֵיזָה רְשִׁימָה בַּעַלְמָא נְשָׁל שְׁכָל אֲמֹתִי, אֲפָלוּ נְכָרִי יִכּוֹל לְהַבִּין שְׁאֵין שָׂוֵם שְׁמַחָה בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל, כִּי "וְאַחֲרִיתָה שְׁמַחָה תָּנוֹגָה" (מִשְׁלֵי יָא, יג), רַעַל זֶה נִאָמֶר: "וְלֹשְׁמַחָה מָה זֶה עָשָׂה" (קְהִלָּת ב'), וַעֲלֵיכֶن אַלְוּ הַמְּתַקְּרִים וַהֲכֹפְרִים, אֵין לָהֶם שָׂוֵם שְׁמַחָה אֲמֹתִית כָּל, וַהֲכֹרֶת פְּנֵיהֶם עֲגַתָּה בָּם, שְׁעַל־פִּירְבָּהּ הֵם מְלַאֲים עַצְבּוֹת, יְגּוֹן וְאֶנְחָה, כִּי מַה יִכְןֶן יִקְבְּלוּ חַיִת וְשְׁמַחָה אֲמֹתִית, מַאֲחַר שְׁכֹופְרִים בַּתּוֹרַתְוּ הַקָּדוֹשָׁה וּבְעִשְׁיַת מְצֹוֹתָיו יִתְבְּרַךְ, וּבּוֹדִים מִלְּבָם טֻעַמִּים שֶׁל הַבְּלִי וְשְׁטוֹת עַל עִשְׁיַת הַמְּצֹוֹת הַקָּדוֹשָׁות, וַיְחַפֵּוּ עַל הֵי וַעַל תּוֹרַת מֹשֶׁה בְּדָבָרִים אֲשֶׁר לֹא כֵן, אֲשֶׁר בְּדוּ מִלְּבָם, כְּאֹלוּ כָּל טֻעַמִּי הַמְּצֹוֹת הַקָּדוֹשִׁים הֵם

גמוסיות, חס ושלום, בשבייל תקין העולם ותקון
המדינה, חס ושלום, אויל להם ואוי לנפשם, תפח
רוחם ונשחתם, כי אין כפירה גדולה מזו,
ולדבריהם הרעים וגזרים ופנרים והמתנפים
בונדי אין לשמח בשום מצוה, חס ושלום, מאחר
שפכלית המצוה היא בשבייל תקין זה העולם, ואם
בגוף העשירות והமמון ושאר חפצי העולם אין
שום שמחה אמתית, כי אחריתו מרה כלענה, מכל
שכן איך ישמח בהמצוה שהיא רק בשבייל קיים
גמוס המדינה, חס ושלום, לפי דעתם קرعا
והמשבשת, ואיך ישמח במצוות ספה, מאחר
שהוא אומר עליה טעם של שנות כזו, שאו טוב לישב
באוויר כזו, והוא בעצמו יודע שזו שנות, כי
על-פי פשוטו ונדי אין אז טוב יותר לשבת בביתו
מלישב בספה, ואם ירצה לישב באיל יעשה לו אלה
של פשtan כדרך השרים, ולא ספה העשויה כדיינו,
שסכה מפסלת גרון ויקב דיקא, וכן בשאר
המצוות, אין צורך לזכור לסתור שניות ושים
זדקרים בדורים כאלה, שהם הם עקר האפיקורסוט
והכפרות, שכופרים בתורת משה לגמרי, ומחפין

השקר שלהם בשתיות כאלה, כאלו הם מתרצים את דברי משה רבנו, ונוחנים טעם לדבוריו, טעמים מרימים וסודותיים כאלה, "אם יש טעם ברייר חלומות" (איוב ז, ז) ושתיות כאלה, בפרט עיטה שפבר זכינו לسفر הזכר הקדוש וכתבי הארץ"ל שמאור בהם, שככל מצוה ומצוה מרחזת לדברים גבויים ועליזונים מאד מאד, עד אין סוף ואין תכליות, כי הם חיינו וארך ימינו בזה ובבא לעולמי עד ולנצח נצחים, ואנו בני ישראל אשר השם יתברך הבדילנו ברחמיםיו מן התועים והכופרים האלה, שהם בוגדים מן הארץ, מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו וכי, כמה וכמה יש לנו לשמח בכל עת. ובפרט כשאנו מגיעים לעתות איזו מצוה, אשר אנו זוכים ברגע קל של עשית המצוה להיות נכללים בהשם יתברך באור הארץ סוף ברוך הוא, ואנו קוגנים לנו חמי עולם לעד ולנצח, על ידי כל מצוה ומצוה שרבם ככלים לעשותם ונעים מאד, כמו שב טוב (משל ג, ז): "דרך דרכיך נעם" וכו', ואין להאריך בזה לאחינו בני ישראל מאמינים בני מאמינים, כי הוכח יבין מדיתו כמה יש לו לשמח

בשעת עשות כל מצונה ומצוна, ודיקא על-ידי שמחת המצונה, על-ידי זה דיקא עקר עלית השכינה מהגילות, עד שזוכין להעלות כל העולמות למעלה למעלה, עד שימושיהם אור אין סוף ברוך הוא; אשרי מי שמקירח את עצמו לבא תמיד אל מחת השמחה, לשמה את עצמו עם נקמת המצאות, שעלה-ידי זה הוא מבטל את כל הרוצחים, שהם כלל הקאפיקורסים, הקוראים את האדם ממנו יתברך, ומכניסים באדם מרירות ועצבות; אשרי מי שבורח מהרוצחים האל, אשר איןם מתבישים לדבר בಗלי נגדו יתברך, ומחרפים ומגדפים כלפי מעלה בלי שום بواسה, שהם גרוועים מכלבים ומחיות טורפות, והם הם הרוצחים בדור הזה, כי מי שכופר בעקר, בו יתברך, רחמנא לישובן, הוא הרוצח הכי גדול, והוא המחדיר מרירות ועצבות אל לב האדם, ועל-כן אשרי ואשרי מי שבורח מהם, ואין לו שום עסק עמם, רק שמה בשמחת המצאות, ומקים את מצוותיו יתברך בתמיינות ובפשיות גמורה, ואיןו נכנס בשום חקירות של הבעל, על-ידי זה דיקא יבטל את 'המן עמלך',

הזהרו מרוצחים

שמג

שְׁחִיה הַרֹּצֶח הַגָּדוֹל שֶׁרֶצֶח לְרֶצֶח אֶת כָּל נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וַעֲלֵי־יִדִּי תְּקִיף הַשְּׁמַחָה מִתְקוּוֹ אָתוֹ לְגַמְרִי; וְכִמּוֹ־כֵּן בְּכָל דָּור וְדָור עַמְדוּ עַלְינוּ רֹצֶחים כָּל מִינִי עַמְלִיקִים וְהַמְּגִינִים, וַעֲלֵי־יִדִּי שְׁעַם יִשְׂרָאֵל חִזְקוֹ אֶת עַצְמָם בְּשְׁמַחָת הַמִּצּוֹת, וְקִימֹו אֶת מִצּוֹתָיו יִתְבָּרַך בְּתִמְמוֹת וּבְפִשְׁיטֹות גְּמֻרָה, זָכוּ לְהַתְגִּבר עַלְיָהֶם וְלַהֲכִינָם לְגַמְרִי. וְכִמּוֹ־כֵּן בְּהָזֵר הַזָּה אֲרִיכִים לְשִׁמְרָה מִאֵד מִכֶּל אֱלֹהִים הַרֹּצֶחים, שְׁהָם כָּל הַכּוֹפְרִים הַמְתֻלוֹצְצִים מִכֶּל דָּבָר שְׁבָקְדָּשָׁה, וּמִכֶּל הַקָּדוֹש לְעַם יִשְׂרָאֵל, רֹצֶחים אֶת נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּהַבְּלִיהם וּכּוֹפְרִים בָּעָקָר, מַחֲטִיטִים בְּקָבְרֵיהם וּזְורְקִים אֶת עַצְמוֹתֵיהם בְּדִמְנָן עַל פְּנֵי הָאָדָם, שָׁאֵין לְכָה עוֹד רִשְׁעָות כְּמוֹ זוֹ, וְהָם הָם הַרֹּצֶחים בִּימֵנוּ אֱלֹהִים, שָׁכַל עַקְרָב בְּנוֹתָם הַטְמָאָה וְהַמֹּזְהָם לְעָקָר מְנֻשָּׂמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶת הָאָמוֹנה בְּהַשְּׁאָרֶת הַגֶּפֶש בְּחִיִּי עַולְם הַבָּא, וְאֵי אִפְּשָׁר לְהַתְגִּבר עַלְיָהֶם, אֶלָּא עַל־יִדִּי שְׁנַרְבָּה חִילִים לְאָמוֹנה הַקָּדוֹשָׁה, וְלַהֲחִידֵיר בְּתוֹךְ שְׁכָבוֹת הַעַם מִצּוֹת מַעֲשִׂיות, וְלִקְיָם אֶת רִצְוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרַך שָׁמוֹ בְּתִמְמוֹת וּבְפִשְׁיטֹות גְּדוֹלה, וְהָעָקָר לְשָׂמֵח

שְׁדָם

הַזָּהָרֶוּ מִרְוֹצָחִים

בְּהַמִּצּוֹת, וְדִיקָא עַל־יִדֵּיךְ זָכִים לְבַטֵּל אֶת אַלְוִי
הַרְוֹצָחִים הַמִּינִים וְהַאֲפִיקוֹרִיסִים, וַיַּתְבַּטְלוּ לְגַמְרִי,
וַתִּתְגַּלֵּה מִלְכֹות שָׁמִים לְכָל הָעוֹלָם כֹּלוֹ, "וַיַּדַּע כָּל
פָּעוֹל בַּי אַתָּה פֻּעַלְתָּו, וַיַּבְין כָּל יִצְוָר בַּי אַתָּה
יִצְרָתָו, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאָפָו, הַרְיוֹתָה מִלְךָ
וּמִלְכֹתוֹ בְּכָל מִשְׁלָה", שָׂזה עֲקָר הַשְׁלָמוֹת,
שַׁיַּתְגַּלֵּה כְּבָדוֹ יִתְבְּרֹךְ בְּכָל הָעוֹלָם כֹּלוֹ.

תִּם וְגַשְׁלָם, שְׁבָח לְאֱלֹהִים!

